

ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΟΨΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΔΑΝΙΑ, ΕΦΕΤΗ Δ.Δ., ΕΝΟΨΕΙ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ 12ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023 ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Ε.Δ.Δ.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Όπως γνωρίζετε ήδη, έχω υποβάλει υποψηφιότητα για την εκλογή μου, ως μέλος του Δ.Σ. της Ένωσής μας, για την διετία 2023-2025 και με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας ενημερώσω για τις απόψεις μου, σχετικά με την ενδεικνυόμενη πορεία του Δ.Σ. στη διετία αυτή.

Καταρχάς, για όσους δεν με γνωρίζετε προσωπικά, είμαι απόφοιτος της 1ης σειράς της Ε.Σ.ΔΙ., διορίστηκα ως πάρεδρος Δ.Δ. το 1997 στο Δ.Πρ.Αθηνών, υπηρέτησα από το 1998 έως το 2012 ως Πρωτοδίκης Δ.Δ. στα Δ.Πρ. Βόλου, Αθηνών, Κέρκυρας και Μυτιλήνης, ως Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ.Δ. στο Δ.Πρ.Αθηνών από το 2012 έως το 2015, από τον Απρίλιο του 2016 έως τις 15-9-2018 ως Εφέτης Δ.Δ. στο Δ.Εφ. Ιωαννίνων και από 15-9-2018 έως σήμερα στο Δ.Εφ.Αθηνών. Στο Δ.Σ. της Ένωσης εκλέγομαι συνεχώς από το 2009 ως σήμερα. Έχω Μ.Δ.Ε. Δημοσίου Δικαίου από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και LL.M από τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου και μιλάω Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ισπανικά και Τουρκικά.

Όπως είναι γνωστό, από τον Ιούλιο του 2020 έχω αναδειχθεί Πρόεδρος του Δ.Σ. της Ένωσής μας και το ίδιο συνέβη και στις προηγούμενες εκλογές το 2021. Θεωρώ, λοιπόν, ορθό, να υποβάλω και για αυτή τη διετία την υποψηφιότητά μου, για μέλος του Δ.Σ., στην κρίση των συναδέλφων, ώστε να υπηρετήσω τις κοινές μας υποθέσεις από οποιαδήποτε θέση μου επιτρέψει η ψήφος των συναδέλφων και ο συσχετισμός δυνάμεων που αυτή θα επιβάλει, στο επόμενο Δ.Σ. Στα πλαίσια αυτά θα προσπαθήσω, αφενός μεν να παρουσιάσω το έργο που επιτεύχθηκε από το απερχόμενο Δ.Σ., υπό την προεδρία μου, αφετέρου δε να θέσω τους στόχους που θεωρώ ότι πρέπει το επόμενο Δ.Σ. να επιδιώξει την επίτευξή τους.

A. ΘΕΣΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

1. ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Καταρχάς, θεωρώ ότι τα τελευταία χρόνια έχει γίνει κατάχρηση των νομοθετικών αλλαγών στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.), καθώς και στο π.δ. 18/1989, με αποτέλεσμα την πλήρη πλέον ανασφάλεια δικαίου στον τομέα αυτό και την αδυναμία και των Δικαστών ακόμα να διαπιστώνουν την ισχύουσα κάθε φορά δικονομική διάταξη, εφόσον, έχουμε πλέον, διαφορετικές ρυθμίσεις, για διαφορετικές “γενιές” υποθέσεων. Και αν μεν οι νεοεισαγόμενες ρυθμίσεις ήταν εύστοχες, θα μπορούσε αυτό να ισορροπήσει την “υπερνομοθέτηση” αυτή. Όταν όμως εισάγονται ρυθμίσεις που μεταβάλλονται διαρκώς, καταλαμβάνοντας και εκκρεμείς υποθέσεις, καταλαβαίνει κανείς ότι το ορθό αίτημα προς τον Υπουργό της Δικαιοσύνης και την Βουλή των Ελλήνων είναι το “σταματήστε να νομοθετείτε”, όχι ασφαλώς υπό την έννοια της άρνησης των συνταγματικών αρμοδιοτήτων τους, αλλά από την ανάγκη της ασφάλειας και της βεβαιότητας του δικαίου. Κατά τα λοιπά, επισημαίνω την απαράδεκτη αδράνεια του Υπουργείου Δικαιοσύνης στην κωδικοποίηση των νομοθετημάτων που αφορούν τις διοικητικές διαφορές ουσίας.

2. ΚΩΔΙΚΑΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ (Ν. 1756/1988 ΚΑΙ ΗΛΗ Ν. 4947/2022) ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

Όπως είναι γνωστό, με απόφαση του Δ.Σ. της Ένωσής μας είχα επιλεγεί ως τακτικό μέλος της υπό συγκρότηση Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής για την αναθεώρηση του ν. 1756/1988 (Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών). Στο πλαίσιο αυτό και σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δ.Σ., που σας έχουν γνωστοποιηθεί και με απόλυτη συνεργασία και με τον τότε Γραμματέα του Δ.Σ., Βασίλη Φαϊτά, αναπληρωματικό μέλος της ίδιας Επιτροπής, εργαστήκαμε σκληρά και σε πολλές περιπτώσεις επιτύχαμε την βελτίωση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου. Ενδεικτικά αναφέρω την βελτίωση του τρόπου

σύνταξης των Κανονισμών των Δικαστηρίων, με θέσπιση διαδικασίας διαβούλευσης με το Ανώτατο Δικαστήριο πριν από την θέσπισή του (εννοείται πως εξακολουθούμε να διεκδικούμε την απαλλαγή μας από την σχετική “κηδεμονία”), την κατάργηση του κωλύματος εντοπιότητας λόγω γέννησης σε μια πόλη, καθώς και τον περιορισμό των κωλυμάτων αυτών, τον εξορθολογισμό του κωλύματος συνυπηρέτησης με σύζυγο ή συγγενή δικηγόρο (που δεν ισχύει πλέον σε μεγάλες πόλεις, όπως το Ηράκλειο ή ο Βόλος), την επαναφορά των εκπαιδευτικών αδειών αλλοδαπής, με αύξηση του έτους άσκησης του δικαιώματος στο 55ο κλπ. Επίσης, έγινε δεκτή η πρόταση της Ένωσής μας, να λαμβάνεται υπόψη για την εξέλιξη των Διοικητικών Δικαστών στο Συμβούλιο της Επικρατείας και ο διανυθείς χρόνος υπηρεσίας στο βαθμό του Προέδρου Πρωτοδικών. Λόγω της αλλαγής της Κυβέρνησης που έλαβε χώρα τον Ιούλιο του 2019, αυτό το σχέδιο εισήχθη σε νέα νομοπαρασκευαστική επιτροπή, χωρίς, πλέον την συμμετοχή των Δικαστικών Ενώσεων, γεγονός που καταδικάσαμε με ομόφωνες ανακοινώσεις τα Δ.Σ. όλων των Ενώσεων (και δεν “αδρανήσαμε”, όπως ανακριβώς λένε ορισμένοι συνάδελφοι, αλλά δεν μας λένε τι άλλο θα μπορούσαμε να κάνουμε, για να επιβάλλουμε την συμμετοχή μας). Τελικά, ως γνωστόν, ψηφίστηκε ο νέος Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Α. (ν. 4947/2022), ο οποίος, αν και διατήρησε τα ως άνω θετικά στοιχεία του προηγούμενου Σχεδίου και συμπεριέλαβε το δμηνο ως νέα, ενιαία προθεσμία για την έκδοση των αποφάσεων (έναντι του δμήνου που ίσχυε υπό τον ν. 1756/1988), χάρη στην αγαστή συνεργασία του Δ.Σ. μας με αυτού της Εν.Δ.Ε. και την υποβολή συγκεκριμένων προτάσεων στον Υπουργό Δικαιοσύνης που είχαν εγκριθεί από έκτακτη Γ.Σ. της Ένωσής μας, περιέχει και ρυθμίσεις, στις οποίες δεν συμφωνούμε (π.χ, Επιθεώρηση Προέδρων Εφετών, “βαθμολόγηση” δυσχέρειας υποθέσεων από 1 έως 5, ασφυκτικό πλαίσιο επιθεώρησης κλπ.). Ως προς αυτές, διατηρούμε, ως Ένωση, το δικαίωμα να επανέλθουμε, σε συνεργασία, πάντοτε με την Εν.Δ.Ε. και τις λοιπές Δικαστικές Ενώσεις, ώστε να πετύχουμε την βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου. Ομοίως, θα επιδιώξουμε την κατάργηση του θεσμού του εισηγητή Δικαστή στις διαφορές ουσίας και την απλοποίηση της Διοικητικής Δικονομίας, με κατάργηση παρωχημένων

διατάξεων, όπως αυτή περί “σχεδίου” που πρέπει να υπάρχει στις διοικητικές διαφορές ουσίας, ενώ, ήδη, η απόφαση δημοσιεύεται και αναρτάται στο Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Δ.Δ. με παράδοση του ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ σε ηλεκτρονική μορφή, ώστε να βελτιωθεί το πλαίσιο εκδίκασης των υποθέσεων αυτών. Εξάλλου, είναι προφανές ότι θα αντιταχθούμε σε οποιαδήποτε απόπειρα κατάργησης περιφερειακών Δικαστηρίων με το πρόσχημα του “εκσυγχρονισμού” ή “εξορθολογισμού” της Διοικητικής Δικαιοσύνης. Ατζέντα τύπου “προτάσεων του Αντιπροέδρου του ΣτΕ κ. Μ.Πικραμένου” ή (δήθεν) της C.E.P.E.J. στην κατεύθυνση αυτή, θα βρούν αντιμέτωπο σύσσωμο το Δ.Σ. της Ένωσής μας, όπως έχει ήδη συμβεί και επιβεβαιώθηκε πρόσφατα με το ομόφωνο ψήφισμα της έκτακτης Γ.Σ. της Ένωσής μας.

3.ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ.

Εκτός από το θέμα των Κανονισμών των Διοικητικών Δικαστηρίων στο οποίο αναφερθήκαμε ήδη, τα τελευταία χρόνια εκτιμώ ότι έχουν βελτιωθεί οι σχέσεις μας με το Συμβούλιο της Επικρατείας. Οι προαγωγές των Διοικητικών Δικαστών στο ΣτΕ γίνονται πλέον απρόσκοπτα, ενώ δεν διαπιστώνεται οποιαδήποτε “υπερδραστηριότητα” στην άσκηση πειθαρχικών διαδικασιών από τα αρμόδια όργανα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τούτο οφείλεται στην κατανόηση από το ΣτΕ των δυσμενών συνθηκών, υπό τις οποίες ασκείται το δικαιοδοτικό μας έργο, καθώς και στην συνεργασία μεταξύ των Δ.Σ. των Ενώσεών μας, σε ζητήματα αμοιβαίας “κατανόησης” (αγωγές και προσφυγές, “Πόθεν Έσχες” κλπ.).

Ως προς τις σχέσεις με την Γενική Επιτροπεία, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι αποτρέψαμε στην Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή του Κώδικα την ανάθεση στον Γενικό Επίτροπο πειθαρχικής εξουσίας ή την (παράλογη) απαίτηση να παρίσταται, με δικαίωμα ψήφου μάλιστα, στις Διοικητικές Ολομέλειες των Δ.Εφετείων. Θα ήθελα όμως να υπενθυμίσω ότι τα μέλη της Γενικής Επιτροπείας, παρά την προέλευσή τους από το Σώμα των Διοικητικών Δικαστών, δεν δικάζουν και

επομένως δεν είναι νοητό να ασκούν αρμοδιότητες πειθαρχικού ή ελεγκτικού χαρακτήρα στους δικάζοντες συναδέλφους. Θεωρώ, πάντως, ότι τέτοιες προτάσεις δεν τα τεθούν εκ νέου σε μελλοντική τροποποίηση του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Α. Η Γενική Επιτροπεία αποτελεί θεσμό αποδεκτό από τους συναδέλφους, εφόσον περιορίζεται στην μόνη συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρμοδιότητά της, που είναι η άρτια προετοιμασία και συμμετοχή στο Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο, το οποίο και αποτελεί τον κορυφαίο θεσμό προάσπισης της Δικαστικής Ανεξαρτησίας. Εννοείται, όμως, ότι ως επιτελικός θεσμός στον χώρο της Διοικητικής Δικαιοσύνης δικαιούται να λαμβάνει πρωτοβουλίες σχετικά με την επιμόρφωση των Διοικητικών Δικαστών, να προτείνει στην Κυβέρνηση μέτρα νομοθετικής πολιτικής για τον τομέα αυτό κλπ. (άρθρο 33 του ν. 4947/2022) και στον βαθμό που θα ενημερωνόμαστε σχετικά, θα μπορούμε να συνεργαστούμε στην προώθηση των πρωτοβουλιών αυτών, όπως ήδη συμβαίνει (π.χ. εκδήλωση για τα 60 χρόνια λειτουργίας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων).

4. ΕΘΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ.

Τα τελευταία χρόνια, έχοντας ασχοληθεί ως Πρόεδρος Πρωτοδικών Δ.Δ. και με το έργο της εκπαίδευσης των αποφοίτων της Σχολής Δικαστών, από την οποία, θυμίζω, προέρχομαι και ον ίδιος, διαπιστώνω, με θλίψη, ότι η Σχολή αυτή έχει ξεφύγει από το αρχικό όραμα των ιδρυτών της (Στ. Μαθία, Κων. Μενουδάκου και Κων. Ρίζου). Έτσι, αν και επιτυγχάνεται η τεχνοκρατικού τύπου ενημέρωση των σπουδαστών για τον τρόπο μελέτης της δικογραφίας και της σύνταξης των αποφάσεων, ιδίως κατά τα πρότυπα του ΣτΕ, δεν διδάσκονται αντικείμενα που αφορούν την ιστορία της Δικαιοσύνης, την δικαστική δεοντολογία και ανεξαρτησία, την ερμηνεία και την φιλοσοφία του δικαίου κ.α. που θα επέτρεπαν την ανάπτυξη όχι μόνο δικαστικής κρίσης, αλλά και πνεύματος ανεξαρτησίας των αποφοίτων. Σε όλα αυτά πρέπει να προστεθεί και η ανεπαρκής διδασκαλία των διοικητικών διαφορών ουσίας σε σοβαρά ζητήματα που προκύπτουν στα Δικαστήρια μας.

Νομίζω, ότι ο ρόλος της Σχολής πρέπει να επανέλθει στα ανωτέρω αρχικά πρότυπα, διότι, αν μη τι άλλο, είναι η τελευταία ευκαιρία ενός νέου ανθρώπου να καταλάβει γιατί η Α ή η Β νομολογία είπε ότι είπε. Στην άσκηση του δικαιοδοτικού έργου, δυστυχώς, λόγω της πίεσης και του φόρτου της εργασίας, μπορεί να καταλάβει κανείς ποια είναι η “χρήσιμη” νομολογία και όχι γιατί ειπώθηκε ότι ειπώθηκε. Έτσι όμως, δημιουργείται τεράστιο πρόβλημα όταν δεν υπάρχει το κατάλληλο “σχέδιο” για να δώσει διεξόδους. Κατά την ίδια έννοια, πρέπει να γίνουν και Τμήματα υποψηφίων Προέδρων Πρωτοδικών, Εφετών και Προέδρων Εφετών, ώστε οι Δικαστές που θα αναλαμβάνουν τα σχετικά καθήκοντα να προετοιμάζονται γι’ αυτά με ειδικά αντικείμενα (Διοικητικής Επιστήμης, Ψυχολογίας, Δημόσιας Διοίκησης κλπ.). Θεωρώ, πάντως, σημαντικό επίτευγμα του απερχόμενου Δ.Σ. ότι, απειράπη η παρεδρία των 24 μηνών (!!!) καθώς και η απaráδεκτη προσπάθεια εισαγωγής βαθμολόγησης της πρακτικής άσκησης με προκαθορισμένα ποσοστά (10% οι “άριστοι”, 25% οι πολύ καλοί” κλπ.). και ο χωρισμός των αποφοίτων της Σχολής σε αντίστοιχες κατηγορίες, με προφανή σκοπό την αλλοίωση της επετηρίδας που είχε διαμορφωθεί μέσα από τις εξεταστικές διαδικασίες της Σχολής. Χάρη στην αгаστή συνεργασία μας με το Δ.Σ. της Εν.Δ.Ε. και την παρέμβαση της Ένωσης Ευρωπαϊών Δικαστών κατορθώσαμε να πειστεί από τα επιχειρήματά μας η Διοικητική Ολομέλεια του ΣτΕ και να απορρίψει τις ρυθμίσεις αυτές, ενώ, περιόρισε τον ρόλο των σεμιναρίων της Σχολής στην προαγωγή των Δικαστών στην παρακολούθησή τους (και όχι στην “επιτυχία” σε βαθμολογία αυτών), και τούτο, από το 2026 κ.ε. Ως μελλοντικό αίτημα βελτίωσης των σχετικών διατάξεων, διαβλέπω την αποσύνδεση των επιμορφωτικών σεμιναρίων από την προαγωγική εξέλιξη των Δικαστών, ώστε να μην προσέρχονται οι συνάδελφοι σε αυτά “εξαναγκαζόμενοι”.

B. ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

1. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ.

Πάγια άποψή μου, που δικαιώθηκε άλλωστε από τις εξελίξεις, είναι ότι η διεκδίκηση των μισθολογικών, φορολογικών και άλλων αξιώσεών μας, δεν μπορεί

παρά να περνάει από την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και μέσω στο Ειδικό Δικαστήριο (“Μισθοδικείο”) του άρθρου 86 του Συντάγματος. Αν δεν είχαν εκδοθεί θετικές αποφάσεις από το Δικαστήριο αυτό, οι μισθοί μας θα είχαν παραμείνει στα επίπεδα του 2012, παρά τις όποιες “κινητοποιήσεις” θα είχαμε κάνει και τις “συμπαραστάσεις” από κόμματα, φορείς, κλπ. Αλλά οι θετικές αποφάσεις δεν οφείλονταν μόνο στην ευνοϊκή κρίση των Δικαστών-μελών του Δικαστηρίου αυτού (που δεν αποτελούν, θυμίζω, την πλειοψηφία του), αλλά στην σκληρή δουλειά των συναδέλφων όλων των Δ.Σ. των Δικαστικών Ενώσεων, όλων των βαθμίδων, για την άρτια προετοιμασία των σχετικών δικογράφων και την προώθησή τους στους συναδέλφους, ώστε να επιτευχθεί η προστασία των δικαστικών αποδοχών. Η ίδια μεθοδολογία θα ακολουθηθεί και στο μέλλον, αν επιχειρηθεί εκ νέου ο “εξορθολογισμός” του μισθολογίου μας. Είναι προφανές, όμως, ότι δεν μπορεί οποιαδήποτε Δικαστική Ένωση να αναλαμβάνει τέτοιες πρωτοβουλίες, χωρίς συνεννόηση με τους λοιπούς και ιδιαιτέρως την Ένωσή μας και την Ένωση των Δικαστών του ΣτΕ, εφόσον, Δικαστές των δικών μας Δικαστηρίων εκδικάζουν τις σχετικές διαφορές. Περαιτέρω, θα επιδιώξουμε την επαναφορά των δικαστικών συντάξεων στο επίπεδο του έτους 2012, όπως κρίθηκε ήδη από το Ειδικό Δικαστήριο και την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου και αποκρούω, στο σημείο αυτό, την “μομφή” ότι δεν έχω κάνει οποιαδήποτε σχετική μνεία το διάστημα που πέρασε, όταν, σε όλες τις δημόσιες ομιλίες μου (ενδεικτικά αναφέρω τον χαιρετισμό μου στην Γ.Σ. της Εν.Δ.Ε., ενώπιον του κ. Υπουργού Δικαιοσύνης) τονίζω παγίως ότι οι αξιοπρεπείς συντάξεις αποτελούν θεμελιώδη όρο για την προστασία της Δικαστικής Ανεξαρτησίας των εν ενεργεία Δικαστικών Λειτουργών.

Γ. ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Με το κείμενο αυτό δεν μπορώ, ούτε προτίθεμαι, να ισχυριστώ ότι καλύπτονται (και μάλιστα επιτυχώς) όλα τα ζητήματα που αφορούν τους Διοικητικούς Δικαστές. Όμως, θεωρώ ότι είναι μια καλή βάση για προβληματισμό

μας γύρω από αυτά και για την διατύπωση περαιτέρω προτάσεων από ικανότερους από μένα συναδέλφους για την επιτυχέστερη λειτουργία του επόμενου Δ.Σ. της Ένωσής μας. Είναι όμως κατάλληλο εδώ το σημείο για την διατύπωση και των ακόλουθων επισημάνσεων: Στο προηγούμενο Δ.Σ., με την ψήφο σας, αποτρέψατε την προσπάθεια κομματικοποίησης της Ένωσής μας, από μικρή ευτυχώς μερίδα συναδέλφων, μέσω της διατύπωσης κομματικά “χρωματισμένων” κειμένων, δήθεν “αντικαπιταλιστικού” ή και αντιευρωπαϊκού χαρακτήρα, σχετικών, ενίοτε, με την άσκηση της εξωτερικής πολιτικής της Χώρας (π.χ. η “καταδίκη της πολιτικής του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας” σε παλαιότερο Δ.Σ.) κλπ. Πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι η δύναμη της Ένωσής μας προέρχεται από την ενότητα και την ομοψυχία των μελών της και η αξιοπιστία της επιβάλει την αποχή, κατά το δυνατόν, από ενέργειες πολιτικά παρεξηγήσιμες. Δεν είμαστε, ούτε μπορούμε να γίνουμε τμήμα της Γ.Σ.Ε.Ε. ή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Ούτε αυτοί οι τελευταίοι θα μας ήθελαν για μέλη τους, αφού, σε αυτή την περίπτωση, δεν θα μπορούσαμε να τους προστατέψουμε. Η μικρή πείρα μου από τη συμμετοχή στα Δ.Σ. τα τελευταία 14 χρόνια με έχει διδάξει ότι ΟΛΕΣ οι Κυβερνήσεις, αργά ή γρήγορα, γίνονται αντιδικαστικές και ότι ΟΛΑ τα κόμματα είναι έτοιμα να στραφούν λαϊκιστικά εναντίον μας, όταν αυτό απαιτεί, κατά την εκτίμησή τους το “ρεύμα”. Άρα, ανεξαρτήτως του τι ψηφίζει ο καθένας μας, πρέπει, όσοι θέλουμε να είμαστε μέλη του Δ.Σ. της Ένωσης, να απέχουμε από εμφανείς ταυτίσεις και χρωματισμούς που θα καθιστούσαν τις απόψεις μας “ύποπτες” πολιτικά και επομένως εύκολα αντιμετωπίσιμες από την εκάστοτε Κυβέρνηση, η οποία, μην ξεχνούμε, θα “έπαιζε” σε αυτή την περίπτωση στο δικό της “γήπεδο” ή ακόμα καλύτερα στην “αρένα”.

Στο σημείο αυτό θα μου επιτρέψετε και μια προσωπική αναφορά. Ενώ, ορισμένοι συνάδελφοι αριστερών (ή “αριστερών”) πολιτικών πεποιθήσεων, με βάση τα όσα οι ίδιοι δηλώνουν σε κοινά κείμενα “θέσεων” ή σε ιλουστρασιόν πολυτελή προεκλογικά φυλλάδια, διεκδικούν για την Ένωσή μας ρόλο υπερασπιστή του κάθε “αδικούμενου”, γνωμοδοτική αρμοδιότητα για κάθε νομοσχέδιο, ακόμα και όταν δεν αφορά τους Δικαστές και τα Δικαστήρια και υπεράσπιση των συνδικαλιστικών

δικαιωμάτων του ν. 1264/1982, όπως ισχύει, όλων των Δημοσίων Υπαλλήλων, αρνούνται στον Πρόεδρο και Γ.Γ. την δυνατότητα μειωμένης χρέωσης (50%) που προβλέπεται από το νόμο, ώστε να μπορούν και Δικαστές “παραγωγικών” βαθμών (Εφέτες Δ.Δ. και Πρωτοδίκες Δ.Δ.), να ασκούν απερίσπαστοι τα σχετικά καθήκοντα. Επίσης, αρνούνται την δυνατότητα του Προέδρου και του Γ.Γ. του Δ.Σ. της Ένωσης να τοποθετούνται μέλη των Επιτροπών Ασύλου. Στον βαθμό που τέτοιο θέμα δεν τέθηκε π.χ. για την κ. Λαϊνιώτη (και ΟΡΘΩΣ), πρώην Πρόεδρο της Ένωσης που είχε αναδειχθεί στη θέση αυτή με την ψήφο αυτών των συναδέλφων, ότι είναι προσχηματικές οι αιτιάσεις τους σήμερα και υποκριτική η στάση τους, ενόψει του ότι ουδείς συνάδελφος μπορεί να στερηθεί υπηρεσιακών δικαιωμάτων που δικαιολογούνται από το βαθμό και την αρχαιότητά του. Δίκιο θα είχαν και θέμα ηθικής τάξης θα υπήρχε, αν όριζε τους συναδέλφους στις θέσεις αυτές το Δ.Σ. της Ένωσης, οπότε, θα ήταν, όντως, άτοπο να όριζα εγώ τον εαυτό μου σε τέτοια θέση, κατ’ αποκλεισμό μάλιστα άλλων συναδέλφων. Σημασία έχει, αν, η παρουσία μου στα γραφεία της Ένωσης, η ενασχόλησή μου με τις κοινές υποθέσεις, η προσβασιμότητά μου από εσάς, η παροχή στήριξης και συμβουλών σε ΚΑΘΕ συνάδελφο που το χρειάστηκε, ανεξαρτήτως αν με είχε ψηφίσει ή όχι σε προγενέστερες εκλογές κλπ., δικαιολογούν αυτή τη μειωμένη χρέωση, λαμβανομένου υπόψη και του πολύ δύσκολου αντικειμένου υποθέσεων που δικάζει το Τμήμα μου (ΙΔ΄ Ακυρωτικό Προσυμβατικό), στο οποίο ζήτησα να τοποθετηθώ Ο ΙΔΙΟΣ. Σε αυτό επικαλούμαι την μαρτυρία όλων σας, καθώς, ουδέποτε Πρόεδρος της Ένωσης είχε μεγαλύτερη παρουσία δίπλα σας και ταυτόχρονα παρουσία σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, εκδηλώσεις κλπ., όπου πάντοτε, με σθένος και επιχειρήματα υποστήριξα τα δίκαια του Σώματος, καθώς και των αδικώς διωκομένων συναδέλφων, διακινδυνεύοντας ακόμα και την πειθαρχική μου δίωξη για αυτό. Ας αναλογιστούμε αν αυτοί οι συνάδελφοι που με κατηγορούν για “απραξία”, “συστημικότητα” κλπ. θα είχαν το θάρρος να ασκήσουν με τον ίδιο τρόπο τα καθήκοντα του Προέδρου και να υψώσουν και την φωνή τους στην δικαστική ιεραρχία “αν η χρέια τες κουρταλή”, αντί να χαριεντίζονται με αυτήν, “αντισυστημικά” πάντα βέβαια.

Παρά τις ανωτέρω αναφορές μου, σας διαβεβαιώ ότι, όπως και την προηγούμενη διετία, έτσι και αυτήν, αν εκλεγώ εκ νέου Πρόεδρος του Δ.Σ., θα υπερβώ όλες αυτές τις “διαφορές” που δεν τις θεωρώ στρατηγικού χαρακτήρα και θα επιδιώξω, όπως πάντα, την ευρύτερη δυνατή συνεργασία μου με ΟΛΟΥΣ, εφόσον, στα μεγάλα ζητήματα της Διοικητικής Δικαιοσύνης, θεωρώ ότι όλοι είμαστε στην “ίδια πλευρά της Ιστορίας”.

Με τις σκέψεις αυτές, αγαπητοί συνάδελφοι, ζητώ την ψήφο σας και δεσμεύομαι ότι θα στηρίξω το επόμενο Δ.Σ. στην δράση του, ακόμα και αν δεν αναδειχθώ στην θέση του Προέδρου, για την ευόδωση των σκοπών της Ένωσής μας.

Παναγιώτης Δανιάς

Εφέτης Δ.Δ.